

Samen fietsend onderweg

St Jacobsfietsroute: van Moordrecht naar Santiago

40 jaar in vogelvlucht: van de liefde, wandelen en fietsen

Ik ontmoet mijn partner Anja veertig jaar geleden, toen we beiden een kamer huurden in Scheveningen. We waren huisgenoten, maar van lieverlee wordt ons contact steeds inniger en gaan we samenwonen. Later breekt een mooie tijd van opgroeiende kinderen op: het leven was gevuld met werken, gezin en opvoeden. Als de kinderen groot zijn, komt er tijd vrij en besluit ik te gaan wandelen. Na vijf jaar van dromen wandel ik solo in twee etappes (2016 en 2017) van huis naar Santiago. Thuisgekomen vertel ik enthousiast over het leven als pelgrim. Toch merk ik dat ik mijn mooie ervaringen maar moeilijk kan overbrengen op Anja. Daarom gaan Anja en ik in 2018 samen van huis uit fietsen naar Santiago. Het is onze eerste lange fietsreis, want tot dan toe fietsen we af en toe een middag of een enkele keer een paar dagen.

Alle tijd

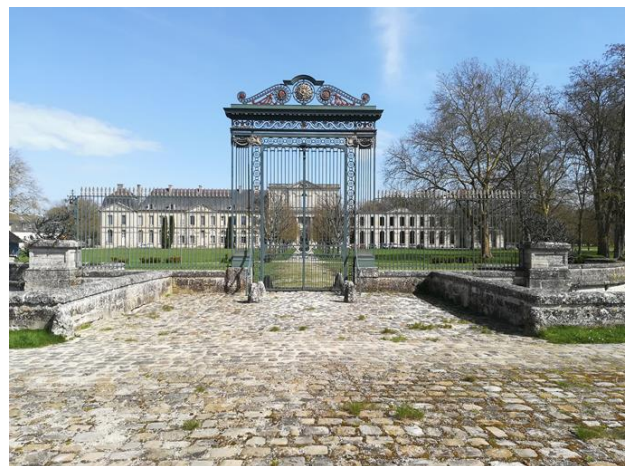
We hebben geen haast tijdens onze reis. We hadden geen precieze planning en hebben geen vlucht terug naar huis geboekt. We zien wel. Dat is het leuke van zo onderweg zijn: *No hurry*. Onze kortste dagafstand is 23 en de langste 101 kilometer: gemiddeld fietsen we bijna 65 kilometer per dag. De snelheid is niet erg hoog, maar dat kun je ook niet verwachten bij al dat klimmen en het gewicht van bagage. Vooral Noord-Frankrijk (onze eerste kennismaking met bergen en heuvels), de Pyreneeën, het bereiken van Cruz de Ferro en O Cebreiro waren pittige fietsuitdagingen voor Anja en mij. Ondanks dat we best sportief zijn, koste het zweet en soms frustratie om de toppen van de bergen te bereiken. Tegelijk geeft het bereiken van een top een *kick*. De nieuwe mooie spectaculaire uitzichten waar je op wordt getrakteerd. Het gevoel van trots, dat je dit toch maar hebt geflikt. Ja, het geeft een soort sportieve bevrediging.

Trouwens het bereiken van Santiago is een mooi moment, maar niet het doel van onze fietsreis. Het ging ons om het beleven van de reis zelf: dus hoe is het om lang onderweg te zijn met weinig spullen?

Mooi gele koolzaadvelden in Frankrijk

Overnachten in abdij Ourscamp

Leven uit fietstassen

We hebben bijna zeven weken uit onze fietstassen geleefd. Voor Anja, een vrouw wil graag af en toe iets anders aan, was het inschikken. Maar het leven uit fietstassen is ook heerlijk simpel. Het 'huishouden' is in een mum van een tijd geregeld.

Kathedraal in Tours

Mist in de Pyreneeën: een deken over de bergen

Leuk de herkenning en herinneringen met de wandeltocht

Als we onderweg zijn in Spanje, fietsen we globaal de Camino Frances: de pelgrimsroute van de wandelaars (zoals ik die in 2017 heb gelopen). Ik zeg globaal, want de wandelroute in Spanje gaat meer over bosgebied en onverhard gebied met klimmen die veel steiler zijn dan een fiets aankan. Het gevolg is dat vooral in Spanje we veel fietsen op de asfaltwegen. Onze medeweggebruikers hebben snelheden van 80 kilometer per uur en meer. Wel houdt men rekening met ons en rijden ze met een grote boog om ons heen. De fietsroute in Spanje is dus duidelijk anders dan wandelaars lopen. Maar gelukkig zien wandelaars en fietsers elkaar in alle plaatsjes en gehuchten en we roepen elkaar *Ola* en *Buen Camino* toe als begroeting. We hebben een gemeenschapsgevoel: wandelaars en fietsers zijn met zijn allen op weg naar Santiago. Ieder om zijn eigen redenen.

De beleving van fietsers blijft heel anders dan die van wandelaars. Wandelaars hebben alle tijd, tijdens het wandelen, om contact te zoeken met elkaar. Fietsers hebben dat veel minder. Ten eerste zijn er veel minder fietsers. Ten tweede moeten fietsers steeds goed op het verkeer opletten.

Lang samen onderweg

Hoe was het om lang te reizen? Ik was dat al een beetje gewend tijdens mijn wandelreis in twee etappes, van huis uit naar Santiago. En het is leuk om samen met mijn partner Anja zo lang van huis te zijn en te reizen. Nog nooit waren wij zo lang samen op pad. We hebben veel gezien, veel verschillende landschappen, allemaal verschillende slaapplekken, leuke en bijzondere gastheren en gastvrouwen, andere reisgenoten ontmoet et cetera.

Fysiek was het uitdagend en we hebben zodoende onze sportieve grenzen verlegd. Nooit eerder hebben we meer dan 9 dagen achtereen op de fiets geweest en nu zijn we 40 dagen onderweg en trappen we 2½ duizend kilometer. In totaal hebben we (heuvels/bergen), meer dan 22 kilometer geklommen. Natuurlijk zijn er moeilijke momenten geweest, maar de nacht deed elke keer weer heilzaam werk. Vooral in Spanje waren de bergtoppen hoog. Maar de afdalingen waren geweldig: super om met een vaartje van ruim 50 kilometer per uur te racen over de asfaltwegen van Spanje. Het koste dus (veel) moeite, maar ook mooi om te merken dat ons lijf zo'n uitdaging aankan.

Spanje was qua beleving heel anders dan Frankrijk en België. Veel meer pelgrimsgezelschap, betere en gezellige groeps-overnachtingsmogelijkheden in de albergues en Spanjaarden die blij zijn met je komst.

Sneeuw in de bergen in Spanje

Koreaanse eten onderweg in een Spaanse albergue

Thuis blijft dichterbij

Ik merk dat ik minder los kwam van thuis dan in 2017 tijdens mijn twee maanden solo-wandelen en 2016, toen ik 1 maand alleen wandelde. Dat is ook logisch omdat ik nu samen reis met mijn partner. Op afstand blijven we toch een soort in contact met de instelling waar mijn schoonmoeder verblijft (vorig jaar deed Anja als thuisblijver dat). En ook de basis dingen van thuis gaan door. Zoals dat Anja meer op het huishouden is gericht dan ik, dat Anja haar wasjes op geregelde tijden wil doen, meer aandacht heeft voor tijdig eten, op tijd levensmiddelen kopen et cetera. Ook de kleine irritaties die (bijna) elk langgetrouwd stel heeft, gaan door. Al met al kwam ik minder los van het dagelijks leven. En ik weet nog zekerder dat het goed is voor Anja & mij dat ieder voor zich eigen dingen te doen hebben. En dat ik regelmatig alleen een groot wandelproject doe. En ik neem mij voor meer rust in mijn leven met yoga te krijgen, zodat de kleine irritaties tussen ons minder kans krijgen. We hebben zeven weken dag-en-nacht op elkaars lip gezeten & dat goed doorstaan: wij passen bij elkaar.

Weer doen?

Uit het voorgaande blijkt dat de reis fysiek, mentaal en relationeel uitdagend is geweest. Het is leuk je grenzen te verleggen. Deze reis smaakt dan ook naar meer: we gaan vaker samen lange fietstochten ondernemen. Volgend jaar gaan we een fietstocht maken langs de landsgrenzen van Nederland: een rondje Nederland.

Arie Vreeburg

Eindelijk de top van O Cebreiro